

- 1) czyszczenie kotła, a w szczególności jego powierzchni ogrzewalnych,
- 2) sprawdzenie szczelności drogi spalin i powietrza oraz usunięcie stwierdzonych nieszczelności,
- 3) naprawę i konserwację urządzeń przygotowania i podawania paliwa,
- 4) naprawę obmurza kotła,
- 5) konserwację aparatury, osprzętu i armatury kotła,
- 6) oględziny kotła przy ciśnieniu wodnym równym robocznemu i usunięcie ewentualnych uszkodzeń i nieszczelności,
- 7) przegląd i naprawę wentylatorów i pomp,
- 8) naprawę lejów popiołowych i urządzeń odpopielania,
- 9) sprawdzenie i uzupełnienie izolacji termicznej kotła,
- 10) trawienie chemiczne kotła bądź odparowalnika, jeżeli ilość osadów przekracza 400 g/m² powierzchni ogrzewalnej.

§ 40. 1. Remont kapitalny kotła powinien być poprzedzony uproszczonym pomiarem sprawności.

2. Zakres remontu kapitalnego powinien być określony w instrukcji. Zakres ten powinien obejmować między innymi prace wymienione w § 39, a ponadto:

- 1) oględziny przed i po czyszczeniu dostępnych wewnętrznych części ciśnieniowych kotła,

- 2) wycinanie odcinków rur przeznaczonych do badania dla określenia stopnia skorodowania oraz zanieczyszczenia osadami,
- 3) wymianę lub naprawę poszczególnych elementów kotła,
- 4) sprawdzanie i naprawę urządzeń pomocniczych kotła.

§ 41. 1. Prace związane z czyszczeniem kotła po stronie spalin mogą być wykonywane tylko przy utrzymaniu odpowiedniego podciśnienia w komorze paleniskowej; prace te należy organizować zgodnie z obowiązującymi przepisami z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Prace w komorze paleniskowej kotłów olejowych mogą być prowadzone, jeżeli stężenie pięciotlenku wanadu w powietrzu nie przekracza 0,0001 mg/l lub jeżeli pracownicy wyposażeni są w specjalne maski.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 42. Kotły zainstalowane przed dniem wejścia w życie zarządzenia mogą być eksploatowane bez spełnienia warunków eksploatacyjnych określonych w §§ 5—8 do dnia 31 grudnia 1975 r., o ile nie narusza to przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 43. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. E. Porąbka

194

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 26 czerwca 1972 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie norm ubytków naturalnych wędlin podczas przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 ust. 1 zarządzenia nr 120 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 1963 r. w sprawie norm ubytków naturalnych (Monitor Polski Nr 89, poz. 420) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku „Normy ubytków naturalnych wędlin podczas przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów” do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 12 października 1964 r. w sprawie norm ubytków naturalnych wędlin podczas przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów (Monitor Polski Nr 74, poz. 348) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 dodaje się zdanie: „Normy ubytków naturalnych nie dotyczą wędlin przechowywanych i przekazywanych do obrotu w pojemnikach plómbowanych”;
- 2) § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Jakość i warunki, jakim powinny odpowiadać wędliny w momencie przekazywania do magazynów określa norma BN-72/8014-05 — Wędliny oraz inne przepisy

technologiczno-normalizacyjne wydane przez Dyrektora Centrali Przemysłu Mięsnego w zakresie wymagań jakościowych nowowprowadzanych asortymentów wędlin.”;

- 3) § 10 otrzymuje brzmienie:
„§ 10. 1. Rozliczeń ubytków naturalnych dokonuje się zgodnie z obowiązującymi przepisami z zakresu inwentaryzacji i spisywaniu niedoborów, uwzględniając zasady ustalone przez Dyrektora Centrali Przemysłu Mięsnego w sprawie ustalania średniego okresu przechowywania wędlin dla rozliczania ubytków naturalnych.
2. Zasady rozliczania ubytków naturalnych wędlin pochodzących z przerzutu w razie przechowywania ich w magazynach określają odrębne przepisy Dyrektora Centrali Przemysłu Mięsnego.”;
- 4) w § 13 w tabeli 4 „Normy ubytków naturalnych kiełbas podczas przechowywania w magazynach chłodzonych w okresie letnim i zimowym oraz w magazynach niechłodniczych w okresie zimowym”, rubryka 5 (kiełbasy półtrwale III grupa) otrzymuje brzmienie:

Godziny przechowywania	Normy ubytków naturalnych w %/‰	Godziny przechowywania	Normy ubytków naturalnych w %/‰	Godziny przechowywania	Normy ubytków naturalnych w %/‰
do 1	0,03	powyżej 40—41	0,56	powyżej 80—81	0,76
powyżej 1—2	0,05	„ 41—42	0,57	„ 81—82	0,77
„ 2—3	0,08	„ 42—43	0,57	„ 82—83	0,77
„ 3—4	0,10	„ 43—44	0,58	„ 83—84	0,78
„ 4—5	0,13	„ 44—45	0,58	„ 84—85	0,78
„ 5—6	0,15	„ 45—46	0,59	„ 85—86	0,79
„ 6—7	0,17	„ 46—47	0,59	„ 86—87	0,79
„ 7—8	0,19	„ 47—48	0,60	„ 87—88	0,80
„ 8—9	0,21	„ 48—49	0,60	„ 88—89	0,80
„ 9—10	0,23	„ 49—50	0,61	„ 89—90	0,81
„ 10—11	0,25	„ 50—51	0,61	„ 90—91	0,81
„ 11—12	0,27	„ 51—52	0,62	„ 91—92	0,82
„ 12—13	0,29	„ 52—53	0,62	„ 92—93	0,82
„ 13—14	0,30	„ 53—54	0,63	„ 93—94	0,83
„ 14—15	0,31	„ 54—55	0,63	„ 94—95	0,83
„ 15—16	0,32	„ 55—56	0,64	„ 95—96	0,84
„ 16—17	0,33	„ 56—57	0,64	„ 96—97	0,84
„ 17—18	0,34	„ 57—58	0,65	„ 97—98	0,85
„ 18—19	0,35	„ 58—59	0,65	„ 98—99	0,85
„ 19—20	0,36	„ 59—60	0,66	„ 99—100	0,86
„ 20—21	0,37	„ 60—61	0,66	„ 100—101	0,86
„ 21—22	0,38	„ 61—62	0,67	„ 101—102	0,87
„ 22—23	0,39	„ 62—63	0,67	„ 102—103	0,87
„ 23—24	0,40	„ 63—64	0,68	„ 103—104	0,88
„ 24—25	0,41	„ 64—65	0,68	„ 104—105	0,88
„ 25—26	0,42	„ 65—66	0,69	„ 105—106	0,89
„ 26—27	0,43	„ 66—67	0,69	„ 106—107	0,89
„ 27—28	0,44	„ 67—68	0,70	„ 107—108	0,90
„ 28—29	0,45	„ 68—69	0,70	„ 108—109	0,90
„ 29—30	0,46	„ 69—70	0,71	„ 109—110	0,91
„ 30—31	0,47	„ 70—71	0,71	„ 110—111	0,91
„ 31—32	0,48	„ 71—72	0,72	„ 111—112	0,92
„ 32—33	0,49	„ 72—73	0,72	„ 112—113	0,92
„ 33—34	0,50	„ 73—74	0,73	„ 113—114	0,93
„ 34—35	0,51	„ 74—75	0,73	„ 114—115	0,93
„ 35—36	0,52	„ 75—76	0,74	„ 115—116	0,94
„ 36—37	0,53	„ 76—77	0,74	„ 116—117	0,94
„ 37—38	0,54	„ 77—78	0,75	„ 117—118	0,95
„ 38—39	0,55	„ 78—79	0,75	„ 118—119	0,95
„ 39—40	0,56	„ 79—80	0,76	„ 119—120	0,95

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1972 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: E. Kołodziej

195

ZARZĄDZENIE PREZESA WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO

z dnia 8 czerwca 1972 r.

w sprawie sposobu zgłaszania przez przedsiębiorstwa górnicze osób sprawujących kierownictwo i dozór ruchu zakładów górniczych oraz zasad i trybu zatwierdzania tych osób przez urzędy górnicze.

Na podstawie art. 88 ust. 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) zarządza się, co następuje:

Rozdział I Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie stosuje się do przedsiębiorstw:

- 1) wydobywających kopaliny,
- 2) budujących nowe zakłady górnicze,

- 3) wykonujących roboty przy rozbudowie istniejących zakładów górniczych — w zakresie dotyczącym tych robót,
- 4) prowadzących prace geologiczne obejmujące roboty górnicze lub wiercenia studienne, podlegające przepisom prawa górniczego na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303).